

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 10. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-302/03;
- mõista kohtukulud välja kostjalt esimeses astmes ning vastustajalt apellatsioonimenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Esimese Astme Kohtu 10. oktoobri 2006. aasta otsus rikub määruse nr 40/94⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b. Esimese Astme Kohus leidis ekslikult, et tähise “map&guide” ja kauba “arvutitarkvara” ning teenuse “arvutiprogrammide koostamine” vahel on “otsene ja konkreetne seos” ning et tähis “map&guide” võimaldab nimetatud kaupa ja teenust “määratleda vahetult” (kohtuotsuse punkt 40). Lisaks lähtus Esimese Astme Kohus õiguslikult väärt sellest, et tähis “map&guide” võimaldab asjaomasel avalikkusel “vahetult ja pikemalt mõtlemata luua otsese ja konkreetse seose tarkvara ja arvutiprogrammide koostamise teenustega, mis täidavad kaardi (linnakaardi) ja teejuhi (reisijuhi) ülesannet” (kohtuotsuse punkt 47). Viimaks väidetakse kohtuotsuses, et kaupade “arvutitarkvara” ning teenuste “arvutiprogrammide koostamine” hulgas on kaupu ja teenuseid, mis täidavad kaardi (linnakaardi) ja teejuhi (reisijuhi) ülesannet.

Esimese Astme Kohus on otsuses tõlgendanud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b valesti. Vastupidi Esimese Astme Kohtu oletusele ei puudu taotletaval kaubamärgil eristusvõime. Taotletav kaubamärk ei ole kirjeldav. “Konkreetse ja otsese seose” ning “vahetult määratlemisega” võib nõustuda vaid siis, kui tegemist oleks mõistega, mis tähistaks otseselt asjaomast kaupa või teenust või mis kirjeldaks tunnuseid, mis on nimetatud kaubale või teenusele otseselt “olemuslikud”. Tähise “map&guide” puhul see nii ei ole. See tähis ei kirjelda otseselt kaupa “arvutitarkvara” ega teenuseid “arvutiprogrammide koostamine”, samuti ei viita see kauba või teenusega otseselt seotud olemuslikele tunnustele. Avalikkusel ei ole võimalik “vahetult ja pikemalt mõtlemata luua otsest ja konkreetset seost sellise tarkvara ja selliste arvutiprogrammide koostamise teenustega, mis täidavad kaardi (linnakaardi) ja teejuhi (reisijuhi) ülesannet”. Samuti ei “täida” teenus “arvutiprogrammide koostamine” ega kaup “arvutitarkvara” kaardi (linnakaardi) ja teejuhi (reisijuhi) ülesannet.

Esimese Astme Kohtu poolt otsuses tuvastatud seost tähise “map&guide” ja konkreetset taotletava kauba “arvutitarkvara” ning konkreetset taotletava teenuse “arvutiprogrammide koostamine” vahel ei ole algselt olemas, vaid see tekib alles mõttetöö tulemusel.

⁽¹⁾ Määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 18. detsembril 2006 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 27. septembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-168/01: GlaxoSmithKline Services Unlimited, varem Glaxo Wellcome plc versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre ja E. Gippini Fournier)

Teised menetluspooled: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, varem Glaxo Wellcome plc

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Esimese Astme Kohtu 27. septembri 2006. aasta otsuse kohtuasjas T-168/01: GlaxoSmithKline Services Ltd. v. Euroopa Ühenduste Komisjon resolutiivosa punktid 1 ja 3-5;
- teha asjas lõplik otsus, jättes tühistamisnõude kohtuasjas T-168/01 põhjendamata tõttu rahuldamata;
- mõista komisjoni kohtukulud, mis on seotud kohtuasjaga T-168/01 ja käesoleva apellatsioonkaebusega, välja nimetatud kohtuasja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon nõustub Esimese Astme Kohtu järeldustega, mis puudutavad vaidlustatud otsuse põhjendusi, ettevõtjatevahelise kokkuleppe olemasolu, võimu väidetavat kuritarvitamist ning subsidiaarsuse põhimõtte ja EÜ artikli 43 väidetavat rikkumist.

Mis puudutab kohtuotsuse osa, milles käsitletakse konkurentsi-vastase “tagajärje” olemasolu, siis komisjon vaidlustab Esimese Astme Kohtu arutluskäigu. Ta väidab, et Esimese Astme Kohtu analüüs, mis kinnitab piirava “tagajärje” olemasolu, kujutab endast tegelikult kokkuleppe piiravat “eesmärki” käsitlevat analüüsi, pidades silmas õiguslikku ja majanduslikku konteksti, ning see oleks pidanud Esimese Astme Kohtu viima selleni, et ta oleks kinnitanud otsuses sisalduvat järeldust, et kokkuleppel oli konkurentsi-vastane eesmärk. Mis puudutab muid järeldusi “tagajärje” kohta, siis on komisjonil tõsiseid vastuväiteid, mis puudutavad eriti: asjakohase turu määramist, seda, et komisjoni poolt artikli 81 lõike 1 punkti d alusel tehtud järeldused lükati ümber õiguslikult väära argumendiga, et erinevad hinnad kehtisid erinevatel geograafilistel turgudel, ning mitut muud kohtuotsuses tehtud järeldust, milles Esimese Astme Kohus asendab komisjoni

poolt faktilistele ja majanduslikele tõenditele antud hinnangu enda omaga — see on tegevus, mis ei ole kohtuliku järelevalve teostamisel lubatud. Võttes siiski arvesse, et komisjon nõustub järeldustega, milleni Esimese Astme Kohus lõpuks jõudis, st et kõnealusel kokkuleppel olid konkurentsivastased tagajärjed, siis ei kavatse komisjon käesolevas staadiumis apellatsiooni korras vaidlustada kohtuotsuse seda osa.

Käesolevas apellatsioonkaebuses esitatakse kahte liiki väiteid. Esimest liiki väited on seotud järeldustega, mis puudutavad artikli 81 lõiget 1 ja eriti õigusnormide rikkumist ja moonutusi sättes sisalduva mõiste “eesmärk” tõlgendamisel ja kohaldamisel, ning samuti mitut moonutust, õigusnormide rikkumist ja puudust või vastuolu arutluskäigus seoses kokkuleppe “õigusliku ja majandusliku kontekstiga”. Teist liiki väited on seotud artikli 81 lõike 3 alusel tehtud järeldustega: esiteks ja eelkõige nendega, mis puudutavad kõnealuses sättes nimetatud esimest tingimust, aga ka mitme muu tingimuse käsitlemata jätmist.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 20. detsembril 2006 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 27. septembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-153/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Ferriere Nord SpA

(Kohtuasi C-516/06)

(2007/C 42/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja F. Amato)

Teine menetluspool: Ferriere Nord SpA

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles tunnistatakse vastuvõetavaks Ferriere Nord'i hagi komisjoni 5. veebruari 2004. aasta kirjas ja 13. aprilli 2004. aasta faksis sisalduvate otsuste tühistamiseks;
- tunnistada Ferriere Nord'i poolt vaidlustatud otsuste tühistamiseks esitatud hagi vastuvõetamatuks ning jätta hagi seetõttu rahuldamata;
- mõista välja Ferriere Nord'ilt kohtukulud koos kuludega esimeses kohtuastmes.

Väited ja peamised argumendid

Esimese Astme Kohtu 27. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-153/04: Ferriere Nord SpA v. Euroopa Ühenduste

Komisjon rikub osas, milles see tunnistab vastuvõetavaks esimeses kohtuastmes esitatud hagi, EÜ artikli 230 esimest lõiget koosmõjus EÜ artikliga 249, mis puudutavad sellise õigusakti mõiste tõlgendamist, mille puhul võib kohtusse pöörduda, on põhjendamata või põhineb ebaõigetel järeldustel ning selle tegemiseks puudus Esimese Astme Kohtul pädevus.

Esimese Astme Kohus ei ole tõendanud, et vaidlustatud otsused tekitasid siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis kahjustasid esimese kohtuastme hageja huve ning tõid seeläbi kaasa tema õigusliku seisundi märkimisväärse muutuse. Esimese Astme Kohus lähtus vastuvõetavuse üle otsustamisel samuti põhjendamatu oletusest, et vaidlustatud otsuste õiguspärasuse eeldus tekkis esimeses astmes. Viimasena, Esimese Astme Kohus on ületanud talle asutamislepinguga antud pädevust.

20. detsembril 2006 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-517/06)

(2007/C 42/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Braun ja E. Montaguti)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Austria Vabariik on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta (⁽¹⁾), kuna ta ei ole Steiermarki ja Salzburgi liidumaades vastu võtnud nimetatud direktiivi ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. juulil 2005.

(¹) ELT L 345, lk 90; ELT eriväljaanne 13/32, lk 701.